

Μήνυμα Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας επί τη εορτή της Πεντηκοστής

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Στο μήνυμά του επί τη εορτή της Πεντηκοστής ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#) κ. Δαμασκηνός υπογράμμισε μεταξύ άλλων: “Σε έναν κόσμο αυτονόμησης και αλαζονικής διεκδίκησης δικαιωμάτων, η σημερινή εορτή μας προσκαλεί να δοξολογήσουμε το Άγιο Πνεύμα και να αναζητήσουμε το νόημα και την χαρά της ζωής στην συνεργασία και την αλληλοσυμπλήρωση”.

“Η σημερινή ημέρα δεν αποτελεί μόνον γενέθλια ημέρα της Εκκλησίας μας αλλά και πρόσκληση προς τον καθένα από εμάς να ενισχύσει τους δεσμούς του με το μυστήριο της Εκκλησίας, να αναγνωρίσει τα ιδιαίτερα χαρίσματα και τις δωρεές του Αγίου Πνεύματος μέσα στην ύπαρξή του και να τα προσφέρει στην ενορία του, στην τοπική Εκκλησία και σε κάθε κοινότητα που αναγνωρίζει τον Κύριό μας ως κεφαλή και πηγή ζωής. Επιβάλλεται όμως και το αντίθετο: Ως μέλη του σώματος του Χριστού, οφείλουμε να εκτιμούμε στον κάθε αδελφό μας τα ιδιαίτερα τάλαντά του, προκειμένου, χωρίς ανταγωνισμούς και διαγκωνισμούς, να του προσφέρουμε χώρο και ρόλο, ώστε να τα πολλαπλασιάσει προς όφελος δικό του, αλλά και της κοινότητας”, ανέφερε χαρακτηριστικά.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα του Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Άγαπητοί μου Πατέρες καί Άδελφοί,

Παιδιά μου έν Κυρίω άγαπημένα,

Σπουδαία θέση κατέχει ή σημερινή αλλά καί ή αύριανή ήμέρα στόν έορταστικό κύκλο τής Αγίας Όρθόδοξης Έκκλησίας μας. Τόσο ή Κυριακή της Πεντηκοστής όσο καί ή Δευτέρα τοῦ Αγίου Πνεύματος έντάσσονται στίς δεσποτικές έορτές καί

έχουν ως κεντρικό πρόσωπο τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς Ἀγίας Τριάδος, τὸ Ἅγιο, Κύριο καὶ Ζωοποιὸ Πανάγιο Πνεῦμα, τὸ συμπροσκυνούμενο καὶ συνδοξαζόμενο μετὰ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό. Καί, ὅπως τὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, εὐδόκησε νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μετὰ τὸν ἄνθρωπο μέσω τῆς ἐνανθρωπήσεώς Του, ἔτσι καὶ τὸ Πανάγιο Πνεῦμα εὐδόκησε νὰ ἀποκαλυφθεῖ σὲ ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, κατ' ἀρχὰς μέσω τῆς καθόδου Του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν Μαθητῶν κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς καὶ στὴ συνέχεια, μέσω τῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας, νὰ παραμένει μέσα στοὺς κόλπους τῆς ὡς θησαυρὸς πολύτιμος, διαρκῶς καὶ γιὰ πάντα.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἀποτελεῖ γιὰ τὸν κόσμον ἐκπλήρωση τῆς ὑπόσχεσεως ποὺ ἔδωσε ὁ Χριστὸς στοὺς μαθητὲς Του, λίγες ὥρες πρὶν ξεκινήσει τὸν μαρτυρικὸ δρόμο, ὁ ὁποῖος Τὸν ὁδήγησε στὰ φρικτὰ Πάθη καὶ τὴν ζωηφόρο Ἀνάστασή του. Ἦταν ἐκεῖνες οἱ στιγμὲς, κατὰ τίς ὁποῖες ὁ Κύριος σπεύδει νὰ ἀπαλύνει τὴν ὀδύνη τοῦ ἐπερχόμενου χωρισμοῦ ποὺ θὰ γευτοῦν ὁ Μαθητὲς Του μετὰ τὴν χαρὰ μιᾶς νέας, ἐπικείμενης συνάντησεως, ἡ ὁποία, τὴν φορὰ αὐτή, δὲν θὰ εἶναι προσωρινή, ἀλλὰ διαρκῆς, χαροποιὸς καὶ παρηγορητικὴ.

«Ἐγὼ θὰ παρακαλέσω τὸν Πατέρα νὰ σᾶς δώσει ἄλλον Παράκλητο, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὥστε νὰ εἶναι γιὰ πάντα μαζί σας. Δὲν θὰ σᾶς ἀφήσω ὀρφανούς • θὰ ξανάρθω κοντά σας. Σὲ λίγο ὁ κόσμος δὲν θὰ με βλέπει πιά, ἐσεῖς ὅμως θὰ με βλέπετε, γιατί ἐγὼ ἔξακολουθῶ νὰ ζῶ» (Ἰω. 14, 15-19).

Τὴν ἐκπλήρωση αὐτῆς τῆς ὑπόσχεσεως θυμόμαστε σήμερα, ἀδελφοί μου. Τὴν διαρκῆ παρουσία τῆς χαρᾶς, τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐλπίδος συνεορτάζουμε. Τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς Ἀγίας Τριάδος, Τὸ Ὁμοούσιο καὶ Ὁμόθρονο μετὰ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό, Ἅγιο Πνεῦμα, ἐπικαλούμαστε. Αὐτὸς εἶναι ὁ «ἄλλος Παράκλητος», ἡ δύναμη τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς τῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν χαρισμάτων, γενικῶν ἀλλὰ καὶ προσωπικῶν, μετὰ τὰ ὁποῖα προικίζεται ὁ κάθε ἄνθρωπος.

Ἡ οὐσία τῆς Ἐκκλησίας παραμένει βέβαια μυστήριον, ὅπως μυστήριον παραμένει καὶ ἡ οὐσία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ θεμέλιον καὶ στήριγμά Της. Ἐχουμε ὅμως γι' αὐτὴν μία περιγραφή, ἡ ὁποία μας ἀποκαλύπτει τὸν τρόπο λειτουργίας Της ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδιαίτερη ἀξία τὴν ὁποία κατέχει ὁ καθένας ἀπὸ μας ὡς μέλος τῆς. Ὁ μέγας Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος μᾶς παρουσιάζει τὴν Ἐκκλησίαν ὡς σῶμα, μετὰ κεφαλὴν τὸν Χριστὸν (Κολ. 1, 18) καὶ μέλη ὅλους ἐμᾶς (Α' Κορ. 12, 27). Ὅλοι ἀνήκουμε στὸ δικό Του σῶμα (Ρωμ. 12, 5). Ἡ Ἐκκλησία λοιπὸν εἶναι ἡ ἀληθινὴ μας οἰκογένεια, μέσα στὴν ὁποία, πρωτότοκον ἀδελφὸν ἔχουμε τὸν Χριστὸν (Ρωμ. 8, 29).

Πόσα ὑπέροχα μηνύματα ἐκπέμπει ἡ παρομοίωση αὐτή! Τὸ πρῶτον εἶναι πῶς, κανεὶς ἀπὸ μας δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει ἀποκομμένος ἀπὸ τὸν Χριστόν, ὅπως κανένα μέλος τοῦ

σώματος δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει ἀποκομμένο ἀπὸ τὴν κεφαλὴ. Κανεὶς ὅμως ἀπὸ ἐμᾶς δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει καὶ χωρὶς τὴν στενὴ σχέση ἀγάπης καὶ συνεργασίας μὲ τοὺς ἀδελφούς του, ὅπως ἀκριβῶς, κανένα μέλος τοῦ σώματος δὲν μπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ ἀποκομμένο ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα μέλη. Ἡ ἐνότητα ἀποτελεῖ, λοιπὸν, τὸν τρόπο ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, μία ἐνότητα ὅμως ποὺ δὲν καταργεῖ τὴν ἰδιοπροσωπεία τοῦ καθενός. Ὁ Παράκλητος δὲν ὁδηγεῖ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας στὴν ὁμοιομορφία καὶ τὴν ἐξομοίωση. Ἡ λειτουργία τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας στηρίζεται στὴν ἀνάδειξη τῶν ἰδιαίτερων χαρισμάτων τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Βέβαια, καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ἰδιαίτερα χαρίσματα ποὺ χαρακτηρίζουν τὸν κάθε ἄνθρωπο ἐνεργοποιοῦνται. Μόνον πού, ἔξω ἀπὸ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, τὰ χαρίσματα αὐτὰ μεταβάλλονται σὲ ἐργαλεῖα ἐγωισμοῦ καὶ ἐπικράτησεως ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖον ὁ κόσμος μας ἔχει βυθιστεῖ στὴν ἀνομία καὶ τὴν βία. Αὐτὸ τὸ γεγονός ὥθησε καὶ τὸν σοφὸ Πλάτωνα νὰ πεῖ:

«Πᾶσά τε ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς, πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται» (Πλάτων, Μενέξενος 347α).

Αὐτὰ τὰ ἴδια χαρίσματα ὅμως, μέσα στὴν Ἐκκλησία, μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, μεταβάλλονται σὲ ἐργαλεῖα ἀγάπης, καθιστώντας ὅλους μας ἱκανοὺς νὰ συμπληρώνουμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, νὰ ἐνισχύουμε διαρκῶς τὴν ἁρμονία τῆς λειτουργίας τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ βρισκόμαστε συντονισμένοι στὴν ἐκπλήρωση τοῦ μεγάλου σκοποῦ ποὺ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν σωτηρία ὅλων μας.

Ἀδελφοί μου,

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα δὲν ἀποτελεῖ μόνον γενέθλια ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας μας ἀλλὰ καὶ πρόσκληση πρὸς τὸν καθένα ἀπὸ ἐμᾶς νὰ ἐνισχύσει τοὺς δεσμούς του μὲ τὸ μυστήριό τῆς Ἐκκλησίας, νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ ἰδιαίτερα χαρίσματα καὶ τὶς δωρεές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέσα στὴν ὕπαρξή του καὶ νὰ τὰ προσφέρει στὴν ἐνορία του, στὴν τοπικὴ Ἐκκλησία καὶ σὲ κάθε κοινότητα ποὺ ἀναγνωρίζει τὸν Κύριό μας ὡς κεφαλὴ καὶ πηγὴ ζωῆς. Ἐπιβάλλεται ὅμως καὶ τὸ ἀντίθετο: Ὡς μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὀφείλουμε νὰ ἐκτιμοῦμε στὸν κάθε ἀδελφό μας τὰ ἰδιαίτερα τάλαντά του, προκειμένου, χωρὶς ἀνταγωνισμοὺς καὶ διαγκωνισμούς, νὰ τοῦ προσφέρουμε χῶρο καὶ ρόλο, ὥστε νὰ τὰ πολλαπλασιάσῃ πρὸς ὄφελος δικό του, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινότητος.

Σὲ ἓναν κόσμον αὐτονόμησεως καὶ ἀλαζονικῆς διεκδίκησεως δικαιωμάτων, ἡ σημερινὴ ἐορτὴ μᾶς προσκαλεῖ νὰ δοξολογήσουμε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ νὰ ἀναζητήσουμε τὸ νόημα καὶ τὴν χαρὰ τῆς ζωῆς στὴν συνεργασία καὶ τὴν ἀλληλοσυμπλήρωση. Εἶναι τόσο ὁ πόνος γύρω μας καὶ τόσο ἀβέβαιη ἡ ἔκβαση τῶν καταιγιστικῶν γεγονότων πού μας γεμίζουν καθημερινὰ ἀνησυχία καὶ φόβο, ὥστε μόνον ἡ ἐνότητα καὶ ἡ διαρκὴς διαθεσιμότητα τοῦ ἑαυτοῦ μας στὴν διακονία

τοῦ ἀδελφοῦ μας μπορεῖ νὰ διατηρήσει ζωντανή τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν αἰσιοδοξία μας. «Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε» (Γαλ. 6,2) μᾶς προτρέπει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Σήμερα εἶναι ἡ ἡμέρα, ὥστε, ὅλοι ἐνωμένοι, ὅπως ὁμοθυμαδὸν βρέθηκαν οἱ Ἀπόστολοι στὸ ὑπερῶν, κατὰ τὴν εὐλογημένη ἐκείνη ὥρα τῆς καθόδου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νὰ ὑποδεχθοῦμε τὸ Πανάγιο Πνεῦμα ὡς ἀκλόνητη πηγὴ ζωῆς καὶ χορηγὸ πολýτιμων δωρεῶν, ἐναποθέτοντας στὴν Χάρη Του ὅλες τὶς ἐλπίδες καὶ τὶς προσδοκίες μας. Ἀμήν._

Μὲ ὅλη μου τὴν πατρικὴ ἀγάπη,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ